

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS, KURIA ĮGYVENDINAMOS SU MOKESČIŲ
SUTARTIMIS SUSIJUSIOS PRIEMONĖS, SKIRTOS UŽKIRSTI KELIĄ
MOKESČIŲ BAZĖS EROZIJAI IR PELNO PERKĖLIMUI IR SLOVĖNIJOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUTARTIES DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIKUBO APMOKESTINIMO
IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS APIBENDRINTAS
TEKSTAS**

Bendrai išskirtas apibendrintas dokumento tekstas

Šiame dokumente pateikiamas apibendrintas 2000 m. gegužės 23 d. pasirašytos Slovėnijos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės sutarties dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos („Sutartis“) tekstas su pakeitimais, atliktais vadovaujantis Daugiašalės konvencijos, kuria įgyvendinamos su mokesčių sutartimis susijusios priemonės, skirtos užkirsti kelią mokesčių bazės erozijai ir pelno perkėlimui („Daugiašalė konvencija“), kurią Slovėnijos Respublika ir Lietuvos Respublika pasirašė 2017 m. birželio 7 d., nuostatomis.

Šį dokumentą bendrai parengė Slovėnijos Respublikos ir Lietuvos Respublikos kompetentingi asmenys ir jame pateikiamas bendras abiejų valstybių supratimas dėl Sutarties pakeitimų, atliktų vadovaujantis Daugiašalės konvencijos nuostatomis.

Dokumentas parengtas vadovaujantis Slovėnijos Respublikos išreikšta pozicija dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kuri ją ratifikavus 2018 m. kovo 22 d. buvo pateikta depozitarui ir Lietuvos Respublikos pozicija dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kurią ratifikavus 2018 m. rugsėjo 11 d. pateikta depozitarui. Šios pozicijos dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties gali būti keičiamos kaip numatyta pačioje Daugiašalėje konvencijoje. Pozicijos dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties keitimas gali keisti Daugiašalės konvencijos poveikį Sutarčiai.

Autentiškiems teisiniams Sutarties ir Daugiašalės konvencijos tekstams teikiama pirmenybė ir jie laikomi galiojančiais teisiniais dokumentais.

Sutarties nuostatomis taikomos Daugiašalės konvencijos nuostatos šiame dokumente pateikiamos langeliuose su nuoroda į atitinkamas Sutarties nuostatas. Langeliai, kuriuose pateiktos Daugiašalės konvencijos nuostatos, iš esmės parengti vadovaujantis 2017 m. EBPO pavyzdinės mokesčių konvencijos nuostatų išdėstymo tvarka.

Daugiašalės konvencijos teksto pakeitimai atlikti siekiant suvienodinti Daugiašalėje konvencijoje vartojamas sąvokas su Sutartyje vartojamomis sąvokomis (kaip pvz., „Sutartis, kuriai taikoma Konvencija“ ir „Sutartis“, „Susitariančios Jurisdikcijos“ ir „Susitariančiosios Valstybės“) siekiant palengvinti Daugiašalės konvencijos nuostatų suprantamumą. Tikimasi, kad sąvokų pakeitimai padidins dokumento aiškumą, tačiau nepakeis Daugiašalės konvencijos nuostatų esmės. Taip pat atlikti pakeitimai Daugiašalės konvencijos nuostatų

dalyse, kuriose aprašomos galiojančios Sutarties nuostatos: siekiant aiškumo, aprašomoji kalba buvo pakeista teisinėmis nuorodomis į galiojančias nuostatas.

Bet kokių atveju, į Sutarties nuostatas ar Sutartį pateiktos nuorodos turi būti laikomos nuorodomis į Sutartį su pakeitimais, atliktais vadovaujantis Daugiašalės konvencijos nuostatomis, jeigu šios Daugiašalės konvencijos nuostatos įsigaliojo.

Nuorodos

Daugiašalės konvencijos ir Sutarties autentiškus teisinius tekstus galima rasti:

- Slovėnijos Respublikoje – Slovėnijos Respublikos oficialiame leidinyje, Nr. 27/01-MP ir 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>)
- Lietuvos Respublikoje – Lietuvos Respublikos teisės aktų registro oficialiame internetiniame tinklapyje (<https://www.e-tar.lt/portal/index.html>)

Slovėnijos Respublikos poziciją dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kuri ją ratifikavus 2018 m. kovo 22 d. buvo pateikta depozitarui ir Lietuvos Respublikos poziciją dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kuri ją ratifikavus 2018 m. rugsėjo 11 d. pateikta depozitarui, galima rasti Daugiašalės konvencijos depozitaro (EBPO) [tinklapyje](#).

Išskirtas tekstas įsigaliojus Daugiašalės konvencijos nuostatomis

Daugiašalės konvencijos nuostatos, taikomos Sutarčiai, neįsigalioja tokiomis pačiomis datomis kaip pirminės Sutarties nuostatos. Kiekviena Daugiašalės konvencijos nuostata gali įsigalioti skirtingomis datomis, priklausomai nuo mokesčių, kuriems taikoma ši *Sutartis*, rūšių (mokesčiai, išskaitomi prie šaltinio ar kiti taikomi mokesčiai) ir nuo Slovėnijos Respublikos bei Lietuvos Respublikos pasirinkimų pozicijose dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties.

Ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentų deponavimo datos: 2018 m. kovo 22 d. Slovėnijos Respublikai ir 2018 m. rugsėjo 11 d. Lietuvos Respublikai.

Daugiašalės konvencijos įsigaliojimo data: 2018 m. liepos 1 d. Slovėnijos Respublikai ir 2019 m. sausio 1 d. Lietuvos Respublikai.

Daugiašalės konvencijos nuostatos turi poveikį Sutarčiai:

- mokesčių, išskaitomų prie šaltinio, įmokėtų ar įskaitytų sumų nerezidentams atžvilgiu, kai apmokestinimo tokiu mokesčiu momentas yra 2019 m. sausio 1 diena arba po jos;
- visų kitų Slovėnijos Respublikos imamų mokesčių atžvilgiu, kai imami mokesčiai mokestiniais laikotarpiais, prasidedančiais 2019 m. liepos 1 dieną arba po jos; ir

- visų kitų Lietuvos Respublikos imamų mokesčių atžvilgiu, kai imami mokesčiai mokestiniais laikotarpiais, prasidedančiais 2019 m. liepos 1 dieną arba po jos.

**SLOVĖNIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL PAJAMŲ BEI
KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ
SLĖPIMO PREVENCIJOS**

Slovėnijos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

[**PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi**] [Siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos,]

Daugiašalės konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi pakeičiamas tekstas, nurodantis ketinimą panaikinti dvigubą apmokestinimą, pateiktas šios Sutarties preambulėje:

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 6 STRAIPSNIS – SUTARTIES, KURIAI TAIKOMA
KONVENCIJA, TIKSLAS**

Ketindamos panaikinti dvigubą pajamų apmokestinimą atsižvelgiant į mokesčius, kuriems taikoma *ši Sutartis*, nesudarant neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti *šioje Sutartyje*, nustatytais lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių jurisdikcijai pavaldiems rezidentams),

Susitarė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA ŠI SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA ŠI SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai ar savivaldybės, nesvarbu, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų arba kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo kapitalo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo arba nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčiai nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra šie:

a) Slovėnijoje:

(i) juridinių asmenų pelno mokestis (davek od dobička pravnih oseb);

(ii) fizinių asmenų pajamų, įskaitant algas ir darbo užmokestį, pajamas iš veiklos žemės ūkyje, pajamas iš komercinės-ūkinės veiklos, kapitalo prieaugio pajamas ir pajamas iš kilnojamojo ir nekilnojamojo turto, mokestis (dohodnina);

(iii) turto mokestis (davek na premoženje);

(iv) specialus bankų ir taupomųjų bankų turto mokestis (posebni davek na bilančno vsoto bank in hranilnic);

(toliau vadinami „Slovėnijos mokesčiu“).

b) Lietuvoje:

(i) juridinių asmenų pelno mokestis;

(ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;

(iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą;

(iv) nekilnojamojo turto mokestis;

(toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašioms mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj buvusių mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos vienos kitoms praneša apie bet kokius esminius atitinkamų mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

BENDRI APIBRĖŽIMAI

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

- a) terminas „Slovėnija” – tai Slovėnijos Respublika, o vartojant geografinė prasme – Slovėnijos Respublikos teritorija ir bet kuri kita su Slovėnijos Respublikos teritoriniais vandenimis, įskaitant jūros dugną ir gruntą, besiribojanti teritorija, kurioje pagal Slovėnijos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Slovėnija gali naudotis savo teisėmis į jūros dugną ir jo gruntą bei jų gamtos išteklius;
- b) terminas „Lietuva” – tai Lietuvos Respublika, o vartojant geografinė prasme – Lietuvos Respublikos teritorija ir bet kuri kita su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojanti teritorija, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali naudotis savo teisėmis į jūros dugną ir jo gruntą bei jų gamtos išteklius;
- c) terminai „Susitarianti Valstybė” ir „kita Susitarianti Valstybė” reiškia Slovėnija ar Lietuva, priklausomai nuo konteksto;
- d) terminas „asmuo” apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;
- e) terminas „bendrovė” – tai bet kuri korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas juridiniu asmeniu;
- f) terminai „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – tai atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;
- g) terminas „tarptautinis gabenimas“ – tai gabenimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas arba orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;
- h) terminas „kompetentinga institucija”:
- (i) Slovėnijoje – Slovėnijos Respublikos finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;
  - (ii) Lietuvoje – finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;
- i) terminas „nacionalinis subjektas”:
- (i) fizinis asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;
  - (ii) juridinis asmuo, bendrija, asociacija ar kitas subjektas, įgijęs tokį statusą pagal Susitariančiosios Valstybės galiojančius įstatymus.

2. Susitariančiai Valstybei kurio nors metu taikant šią Sutartį, bet kuris joje neapibrėžtas terminas, jei kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią jis tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, atžvilgiu; bet kokia termino reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiam terminui suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje terminas „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – tai bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės registravimo vietos arba kurio nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokesčių; terminas taip pat apima tą Valstybę ir bet kurią jos vietos valdžią. Tačiau šis terminas neapima asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokesčių tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);
- b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;
- c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;
- d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jei dėl 1 dalies nuostatų asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu. Jei tokio susitarimo nėra, šios Sutarties tikslais asmuo neturi teisės reikalauti šioje Sutartyje numatytų lengvatų.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje terminas „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinės-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Terminas „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą;
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę, ir
- f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. a) Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar instaliavimo projektas arba su šiuo susijusi priežiūros veikla laikomas nuolatine buveine tik tuo atveju, jei tokia statyba, projektas ar veikla trunka ilgiau kaip devynis mėnesius.

b) Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, susijusi su toje Susitariančiojoje Valstybėje esančio jūros dugno, grunto ir jų gamtos išteklių žvalgymu bei naudojimu, laikoma, kad vykdoma per nuolatinę buveinę, esančią toje Valstybėje, jei tokia veikla vykdoma ištiesai arba su pertraukomis iš viso ilgiau kaip 30 dienų per bet kurį dvylikos mėnesių laikotarpį.

4. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad terminas „nuolatinė buveinė“ neapima:

- a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius arba prekes, naudojimo;
- b) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;
- c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;
- d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įsigyti įmonei reikalingų gaminių arba prekių arba rinkti jai reikalingą informaciją, laikymo;

e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriai kitai parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;

f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a-e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, vykdoma dėl tokio derinio, yra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio.

Daugiašalės konvencijos 13 straipsnio 4 dalis taikoma šios Sutarties 5 straipsnio 4 daliai:

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 13 STRAIPSNIS – SIEKIS DIRBTINAI IŠVENGTI
NUOLATINĖS BUVEINĖS STATUSO PASINAUDOJANT KONKREČIAI VEIKLAI
TAIKOMOMIS IŠIMTIMIS**

Šios Sutarties 5 straipsnio 4 dalis netaikoma nuolatinės veiklos vietai, kuria įmonė naudojasi ar kurią išlaiko, jei ta pati įmonė ar su ja glaudžiai susijusi įmonė vykdo veiklą toje pat ar kitoje vietoje toje pačioje Susitariančiojoje Valstybėje ir:

- a) ta vieta ar kita vieta yra įmonės ar su ja glaudžiai susijusios įmonės nuolatinė buveinė pagal šios Sutarties 5 straipsnį; ar
- b) nuolatinės veiklos vietos bendra veikla, kuri yra dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdomos veiklos derinio rezultatas, nėra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio,

jeigu dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdoma veikla yra papildomos funkcijos, kurios yra nuoseklios komercinės-ūkinės veiklos dalis.

5. [PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 12 straipsnio 1 dalimi] [Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka tai įmonei, jei tokio asmens veikla neapsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kurią vykdančiam per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ši nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta netaptų nuolatine buveine.]

Daugiašalės konvencijos 12 straipsnio 1 dalis pakeičia šios Sutarties 5 straipsnio 5 dalį:

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 12 STRAIPSNIS – SIEKIS DIRBTINAI IŠVENGTI
NUOLATINĖS BUVEINĖS STATUSO PASINAUDOJANT ATSTOVAVIMO
SUSITARIMAIŠ IR PANAŠIOMIS STRATEGIJOMIS**

Neatsižvelgiant į šios Sutarties 5 straipsnio nuostatas, tačiau taikant Daugiašalės konvencijos 12 straipsnio 2 dalį, jeigu asmuo įmonės vardu veikia *Susitariančiojoje Valstybėje*, ir taip veikdamas, įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo sudarant sutartis, kurios įprastai sudaromos be esminių įmonės daromų pakeitimų, o šios sutartys yra sudaromos:

- a) įmonės vardu; ar
- b) siekiant perduoti įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis arba suteikti teisę naudotis įmonei priklausančia nuosavybe ar nuosavybe, kuria įmonė turi teisę naudotis; ar
- c) dėl įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje *Susitariančiojoje Valstybėje* bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokia veikla, jeigu ją vykdytų įmonė per nuolatinę *Susitariančiojoje Valstybėje* esančią šios įmonės veiklos vietą, nesuteiktų pagrindo laikyti, kad ta nuolatinės veiklos vieta yra nuolatinė buveinė pagal šios Sutarties 5 straipsnyje pateiktą nuolatinės buveinės apibrėžtį.

6. [PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 12 straipsnio 2 dalimi] [Nelaikoma, kad įmonė *Susitariančiojoje Valstybėje* turi nuolatinę buveinę, jei ji toje *Valstybėje* vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisierius arba bet kurį kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį atstovą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė-ūkinė veikla.]

Daugiašalės konvencijos 12 straipsnio 2 dalis pakeičia šios Sutarties 5 straipsnio 6 dalį:

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 12 STRAIPSNIS – SIEKIS DIRBTINAI IŠVENGTI
NUOLATINĖS BUVEINĖS STATUSO PASINAUDOJANT ATSTOVAVIMO
SUSITARIM AIS IR PANAŠIOMIS STRATEGIJOMIS**

*Daugiašalės konvencijos 12 straipsnio 1 dalis netaikoma, jeigu *Susitariančiojoje Valstybėje* kitos *Susitariančiosios Valstybės* įmonės vardu veikiantis asmuo vykdo veiklą pirmiau minėtoje *Susitariančiojoje Valstybėje* kaip nepriklausomas atstovas ir įprastomis tos veiklos sąlygomis veikia įmonės vardu. Tačiau jeigu asmuo veikia vien tik ar beveik vien tik vienos ar daugiau įmonių vardu, su kuriomis jis yra glaudžiai susijęs, tas asmuo, taikant šią dalį, nelaikomas nepriklausomu atstovu jokios tokios įmonės atžvilgiu.*

7. Tai, kad bendrovė, *Susitariančiosios Valstybės* rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos kompanijos, kuri yra kitos *Susitariančiosios Valstybės* rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje *Valstybėje*, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

Daugiašalės konvencijos 15 straipsnio 1 dalis taikoma šios Sutarties nuostatomis:

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 15 STRAIPSNIS – ASMENS, GLAUDŽIAI SUSIJUSIO SU
ĮMONE, APIBRĖŽTIS**

Taikant šios Sutarties 5 straipsnio nuostatas, asmuo yra glaudžiai susijęs su įmone, jeigu, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju, asmuo laikomas glaudžiai susijusiu su įmone, jeigu kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, daugiau nei 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar kontroliuojamo akcinio kapitalo bendrovėje) arba jeigu kitam asmeniui tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ar įmonės turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, daugiau nei 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar kontroliuojamo akcinio kapitalo bendrovėje).

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Terminas „nekilnojamas turtas“ turi tokią reikšmę, kokią jis turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamas turtas yra, įstatymus. Šios Sutarties nuostatos dėl nekilnojamojo turto taip pat taikomos ir turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miško ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, bet kokiam opcionui arba panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufuktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą ir žvalgymą, teisėms į turtą, gautą iš jūros dugno ar grunto ir jų gamtinių išteklių žvalgymo ir eksploatavimo, įskaitant dalyvavimo tame turte teises ar naudą iš jo. Laivai ir orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai akcijų nuosavybė ar kitos su bendrove susijusios teisės suteikia jų savininkui teisę naudotis bendrovės nekilnojamuoju turtu, pajamos, gautos iš tiesioginio naudojimosi, nuomojimo ar kitokio naudojimosi tokiu turtu teisių, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1 ir 3 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei. Tačiau pelnas, gautas iš gaminių arba prekių, kurios yra tokios pačios arba panašios į tas, kurios parduodamos per tą nuolatinę buveinę, pardavimo arba iš kitos komercinės-ūkinės veiklos, kuri yra tokia pati arba panaši į tą, kuri yra vykdoma per tą nuolatinę buveinę, gali būti laikomas priskirtinu tai nuolatinei buveinei, jei nustatoma, kad tokie pardavimai arba veikla buvo vykdomi tokiu būdu, kuriuo siekiama išvengti apmokestinimo Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama iš jo atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas (išskyrus išlaidas, kurių nebūtų leidžiama atimti, jei ta nuolatinė buveinė būtų atskira tos Susitariančiosios Valstybės įmonė) Susitariančiojoje Valstybėje, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, nesvarbu, ar jos būtų patirtos Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, ar kitur.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu

proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje nustatytiems principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamose kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatom.

8 straipsnis

LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam gabenimui naudojant laivus arba orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gautam dalyvaujant bendrame fonde, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje organizacijoje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale, arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose arba finansiniuose santykiuose sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tuomet visas pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų susikaupęs vienoje iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų joje nesusikaupė, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. [IŠ DALIES PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 17 straipsnio 1 dalimi] [Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada Susitariančios Valstybės kompetentingos institucijos gali konsultuotis tarpusavyje nustatant, kaip šį pelną abiejuose Susitariančiose Valstybėse reikia koreguoti.]

Sutarties 9 straipsnio 2 dalis pakeičiama Daugiašalės konvencijos 17 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek šios Sutarties nuostata nesuderinama su Daugiašalės konvencijos 17 straipsnio 1 dalimi:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 17 STRAIPSNIS – ATITINKAMI PATIKSLINIMAI

Kai *Susitariančioji Valstybė* įskaičiuoja į tos *Susitariančiosios Valstybės* įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos *Susitariančiosios Valstybės* įmonės pelnas toje kitoje *Susitariančiojoje Valstybėje*, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos *Susitariančiosios Valstybės* įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita *Susitariančioji Valstybė* atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia patikslinti, atsižvelgiama į kitas *šios Sutarties* nuostatas, o prireikus, *Susitariančiųjų Valstybių* kompetentingos institucijos konsultuojasi tarpusavyje.

3. Esant 1 dalyje nurodytoms aplinkybėms, Susitariančioji Valstybė nekeičia įmonės pelno, praėjus nacionaliniuose įstatymuose nustatytam terminui ir bet kuriuo atveju, praėjus penkeriems metams, skaičiuojamiems nuo pabaigos tų metų, kuriais pelnas, kuriam būtų taikomas toks keitimas, būtų susikaupęs tos Valstybės įmonėje. Ši dalis netaikoma sukčiavimo ar sąmoningo finansinių įsipareigojimų nevykdymo atvejais.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei tikrasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

- a) 5 procentai bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra bendrovė, kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios bendrovės kapitalo;
- b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje terminas „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų ar kitų pelno dalies teisių, kurios nėra skolinės pretenzijos, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei tikrasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentu, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o akcijų paketas, už kurį mokami dividendai, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai akcijų paketas, už kurį yra mokami dividendai, yra faktiškai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visą arba jo dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei tikrasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidariusios Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gauna ir kurių tikrasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės vyriausybė,

įskaitant savivaldybes ir politinius padalinius, centrinį banką, Slovėnijos eksporto kompaniją (Slovenska izvozna družba) ar bet kurią kitą į Slovėnijos eksporto kompaniją panašią instituciją, įsteigtą Lietuvoje, kaip kad gali susitarti Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos, arba palūkanos, gaunamos iš paskolų su Slovėnijos eksporto kompanijos ar kitos panašios institucijos garantija, atleidžiamos nuo mokesčių pirmiau minėtoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje terminas „palūkanos“ – tai pajamos iš bet kokios rūšies skolinių pretenzijų, nesvarbu, ar jos būtų apsaugotos perkamo turto įkeitimu, ar ne, o pirmiausia – tai pajamos, gautos iš Vyriausybės vertybinių popierių, ir pajamos, gautos iš obligacijų bei įmonių obligacijų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ir įmonių obligacijomis susijusias priemokas bei premijas. Terminas „palūkanos“ netaikomas jokioms pajamoms, kurios pagal 10 straipsnio nuostatas laikomos dividendais. Delspinigiai už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje nebus laikomi palūkanomis.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei tikrasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinė pretenzija, už kurią mokamos palūkanos, yra faktiškai susijusi su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi bazei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir tikrojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skolinei pretenzijai, už kurią jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

HONORARAI

1. Honorarai, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie honorarai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei tikrasis honorarų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros honorarų sumos.

3. Šiame straipsnyje terminas „honoraras“ – tai bet koks užmokestis, gautas už naudojimąsi ar teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus, taip pat filmus bei garso ir vaizdo juostas, skirtas radijui ar televizijai, patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autoriaus teisėmis arba už naudojimąsi ar teisę naudotis pramonine, komercine ar mokslinė įranga, arba už informaciją, susijusią su patirtimi pramonės, komercijos ar mokslo srityje.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei tikrasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra faktiškai susiję su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jo mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir šis honoraras priskiriamas tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi bazei, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir tikrojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias gauna vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas iš nekilnojamojo turto, minimo 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, arba iš bendrovės, kurios pagrindinę turto dalį sudaro toks nekilnojamas turtas, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gautos perleidus kilnojamąjį turtą, kuris sudaro nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamą turto dalį, arba vienos Susitariančiosios Valstybės rezidento savarankiškų individualių paslaugų tikslais naudojamos nuolatinės verslo vietos, esančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kilnojamojo turto dalį, įskaitant prieaugio pajamas, gautas perleidus tokią nuolatinę buveinę (vieną ar su visa įmone) arba tokią nuolatinę veiklos vietą, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniams gabenimams naudojanti laivus arba orlaivius, gauna iš tarptautiniams gabenimams naudojamų laivų arba orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų arba orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

SAVARANKIŠKOS INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo - Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna teikdamas profesines paslaugas ar vykdydamas kitokią savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jei kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savo veiklai jis neturi nuolatinės veiklos vietos, kuria reguliariai galėtų naudotis. Jei jis tokią nuolatinę veiklos vietą turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tokia jų dalis, kuri yra priskirtina tai nuolatinei veiklos vietai. Jeigu Susitariančiosios Valstybės rezidentas neturi tokios nuolatinės veiklos vietos, bet kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna iš viso daugiau kaip 183 dienas, laikoma, kad tais finansiniais metais toje Valstybėje jis turėjo nuolatinę veiklos vietą, kuria galėjo reguliariai naudotis, o pajamos, gautos iš pirmiau minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklos vietai.

2. Terminas „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją ar mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SU DARBO SANTYKIAIS SUSIJUSI VEIKLA

1. Pagal 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatas algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
- c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive arba orlaivyje, kurį tarptautiniam gabenimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių honorarai ar kitos panašios išmokos ar atlyginimai, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar kitos panašios institucijos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ATLIKĖJAI IR SPORTININKAI

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo ar televizijos artistas ar muzikantas, ar kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos už individualią atlikėjo ar sportininko veiklą atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, o kitam asmeniui, tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas šia veikla verčiasi.

3. 1 ir 2 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą vienoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei jo vizitas į tą Valstybę visiškai ar didžiąja dalimi yra finansuojamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, jos politinio padalinio ar vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS

Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis

VALSTYBĖS TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ar panašus atlyginimas, išskyrus pensiją, kuri Susitariančioji Valstybė ar politinis padalinys, ar vietos valdžia moka asmeniui už tarnybą Valstybei, padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ar panašus atlyginimas apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje, o asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos Valstybės pilietis; arba

(ii) netapo tos Valstybės rezidentu tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė ar politinis padalinys, ar savivaldybė ar kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei, padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinama tik toje Valstybėje.
- b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašioms atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už paslaugas, susijusias su Susitariančiosios Valstybės, jos politinio padalinio ar vietos valdžios vykdoma komercinė-ūkinė veikla.

20 straipsnis

DĖSTYTOJAI IR MOKSLINIAI BENDRADARBAI

1. Fizinis asmuo, kuris lankosi Susitariančiojoje Valstybėje mokymo ar mokslo tiriamojo darbo tikslais tos Susitariančiosios Valstybės universitete, koledže ar kitoje pripažintoje švietimo įstaigoje ir kuris yra ar prieš pat atvykdamas buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirmoje Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokią mokomąją ar tiriamąją veiklą, bet ne ilgiau kaip dvejus metus, skaičiuojant nuo pirmo jo lankymosi toje Valstybėje tokiais tikslais.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, gautoms iš mokslo tiriamojo darbo, jei toks tiriamasis darbas vykdomas ne valstybės interesais, o pirmiausia juo siekiama kito konkretaus asmens ar asmenų asmeninės naudos.

21 straipsnis

STUDENTAI

1. Išmokos, kurias pragyvenimui, mokslui ar praktiniam pasirengimui gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra ar prieš pat atvykdamas į vieną Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmoje Valstybėje yra tik mokymosi ar lavinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmoje Valstybėje, jei tos išmokos mokamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

2. Išmokoms, kurioms netaikoma šio straipsnio 1 dalis, ir atlyginimams, mokamiems už su darbo santykiais susijusias paslaugas, suteiktas tokio mokslo ar mokymosi metu, studentas, mokinys ar praktikantas turi teisę į tokius pačius atleidimus nuo mokesčių, lengvatas ar atitinkamą pajamų mokesčio sumažinimą, kokius turi Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis lankosi, rezidentai.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose neaptariamoms pajamų rūšys, kurias gauna Susitariančiosios Valstybės rezidentas, nesvarbu, kad ir kur jos susidarytų, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas, gautas iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnio 2 dalyje, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, verčiasi komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia savarankiškas individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklos vietą, o teisė ir turtas, iš kurių tokios pajamos gaunamos, yra faktiškai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklos vieta. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

23 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje nurodyto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, kurį sudaro kilnojamas turtas, sudarantis nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamą turto dalį, arba kilnojamas turtas, susijęs su vienos Susitariančiosios Valstybės rezidento savarankiškomis individualioms paslaugoms teikti naudojama nuolatinė veiklos vieta, esančia kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, kurį sudaro laivai ir orlaiviai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė naudoja tarptautiniam gabenimui, ir kilnojamasis turtas, susijęs su tokių laivų ar orlaivių naudojimu, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentokapitalo rūšys apmokestinamas tik toje Valstybėje.

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMO BŪDAI

Dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

1. Slovėnijoje:

a) kai Slovėnijos rezidentas gauna pajamas ar jam priklauso kapitalas, kurie pagal šios Sutarties nuostatas gali būti apmokestinami Lietuvoje, Slovėnija leidžia:

i) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui;

ii) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet koku atveju atskaitoma suma negali būti didesnė už pajamų ar kapitalo mokesčio dalį, apskaičiuotą prieš atimant, kuri yra priskiriama pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lietuvoje.

b) Kai pagal šios Sutarties nuostatas Slovėnijos rezidento gautos pajamos ar jam priklausantis kapitalas atleidžiami nuo mokesčio Slovėnijoje, nepaisant to Slovėnija, apskaičiuodama tokio rezidento likusių pajamų ar kapitalo mokesčio dydį, gali atsižvelgti į neapmokestinamas pajamas ar kapitalą.

2. Lietuvoje:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas, kurios pagal šią Sutartį gali būti apmokestinamos Slovėnijoje, jei Lietuvos įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

(i) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Slovėnijoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui;

(ii) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti suma, lygią Slovėnijoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju atskaitoma suma negali būti didesnė už tą pajamų ar kapitalo mokesčio dalį Lietuvoje, apskaičiuotą prieš atimant sumokėtą mokestį, kuri yra priskirtina pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Slovėnijoje.

25 straipsnis

NEDISKRIMINAVIMAS

1. Vienos Susitariančiosios Valstybės nacionaliniam subjektui kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti taikomi jokie mokesčiai ar su jais susiję reikalavimai, kurie yra kitokie ar didesni už mokesčius bei su jais susijusius reikalavimus, kurie tokiomis pat aplinkybėmis, ypač su rezidentu statusu susijusiomis aplinkybėmis, yra ar gali būti taikomi tos kitos Valstybės nacionaliniams subjektams. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, mokesčiai toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankūs nei mokesčiai, kurių reikalaujama iš tos kitos Valstybės įmonių, vykdančių tokią pačią veiklą. Ši nuostata neturi būti aiškinama taip, lyg ji įpareigotų Susitariančiąją Valstybę suteikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors individualias mokesčių nuolaidas ar lengvatas ar sumažinti jiems mokesčius, taip pat kaip savo Valstybės rezidentams dėl jų visuomeninio statuso ar šeimyninių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies ar 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ar kitos išmokos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirmosios Valstybės rezidentui. Lygiai taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atimamos nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir skolos pirmosios Valstybės rezidentui.

4. Vienos Susitariančiosios Valstybės įmonėms, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų ar yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, neturi būti taikomi pirmojoje Valstybėje jokie mokesčiai ar su jais susiję reikalavimai, kurie yra kitokie ar didesni už mokesčius bei su jais susijusius reikalavimus, kurie yra ar gali būti taikomi panašioms pirmosios Valstybės įmonėms.

5. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir pobūdžio mokesčiams.

26 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra ar bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali neatsižvelgdamas į tų valstybių vidaus teisėje numatytas gynimo priemones kreiptis į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba jei jo atvejui taikoma 25 straipsnio 1 dalis, į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą instituciją. Kreiptis reikia trejų metų laikotarpiu, skaičiuojant nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių apmokestinimas neatitiko šios Sutarties nuostatų.

2. Jei kompetentinga institucija mano, kad protestas pagrįstas, arba jei ji pati negali rasti patenkinamo sprendimo, ji stengiasi klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentinga institucija taip, kad būtų išvengta apmokestinimo, prieštaraujančio šiai Sutarčiai. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas nepaisant jokių laiko apribojimų, numatytų Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti visus sunkumus ir abejones, kurie kyla aiškinant ar taikant šią Sutartį. Jos taip pat gali viena su kita konsultuotis, siekdamas panaikinti dvigubą apmokestinimą šioje Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos, siekdamos susitarimo pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali palaikyti tiesioginį ryšį, įskaitant per jungtinę iš jų pačių ar jų atstovų sudarytą komisiją.

27 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos keičiasi būtina šios Sutarties nuostatoms ar Susitariančiųjų Valstybių mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymų nuostatoms, pagal kurias apmokestinimas neprieštarauja šiai Sutarčiai, įgyvendinti. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gauta

informacija laikoma slapta lygiai taip pat kaip ir informacija, gauta pagal nacionalinius tos Valstybės įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims ar valdžios institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie dalyvauja apskaičiuojant, renkant, išieškant mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, persekiojant dėl tokių mokesčių arba sprendžiant skundus dėl jų. Tokie asmenys ar valdžios institucijos tokia informacija naudojami tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose ar teismo sprendimuose.

2. 1 dalies nuostatos jokia būdu negali būti aiškinamos taip, kad jos įpareigotų Susitariančiąją Valstybę:

- a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administracinės praktikos;
- b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus ar įprastą administracinę tvarką;
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors veiklos, verslo, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį ar veiklos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (*ordre public*).

28 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ BEI KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ NARIAI

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinėms atstovybėms arba konsulinėms įstaigoms nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba pagal specialių susitarimų nuostatas.

Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 dalis taikoma ir pakeičia šios Sutarties nuostatas:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 7 STRAIPSNIS – PIKTNAUDŽIAVIMO SUTARTIMI PREVENCIJA

(Pagrindinių tikslų įvertinimo nuostata)

Nepaisant bet kurių šios Sutarties nuostatų, šios Sutarties lengvata nesuteikiama pajamoms ar kapitalui, jei, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad tokios lengvatos gavimas buvo vienas pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslų, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka šios Sutarties atitinkamų nuostatų tikslą ir siekį.

29 straipsnis

ISIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Valstybių vyriausybės praneša viena kitai jog konstituciniai reikalavimai, būtini šiai Sutarčiai įsigaliojoti, atlikti.

2. Ši Sutartis įsigalioja nuo paskutiniojo iš 1 dalyje ir jos nuostatose nurodytų pranešimų dienos, ir jos nuostatos pradedamos taikyti abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčiams, išskaitomiems jų susidarymo vietoje: nuo pajamų, gaunamų nuo kalendorinių metų, kurie eina po šios Sutarties įsigaliojimo metų, sausio pirmos dienos ir po jos;

b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, kurie eina po šios Sutarties įsigaliojimo metų, sausio pirmą dieną ar po jos.

30 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Šią Sutartį gali nutraukti bet kuri Susitariančioji Valstybė, diplomatiniais kanalais perdavusi raštišką įspėjimą apie jos nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos.

Tokiu atveju Sutartis netenka galios abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta dviem egzemploriais Liublianoje 2000 m. gegužės 23 d. lietuvių, slovėnų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai yra autentiški. Skirtingai aiškinant tekstą, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

Slovėnijos Respublikos Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
vardu

Milojka Kolar

Oskaras Jusys

PROTOKOLAS

Pasirašydami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Slovėnijos Respublikos Vyriausybės Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos (toliau - "Sutartis"), žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis:

1. Dėl 4 straipsnio 3 dalies

Kai asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, ir Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos abipusiu susitarimu stengiasi nustatyti jo statusą, jos atsižvelgs į tokius veiksnius kaip faktiškos vadovybės buvimo vietą, jo įsteigimo ar registracijos vietą bei visus kitus reikšmingus veiksnius.

2. Dėl 6 ir 13 straipsnių

Susitarta, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, gaunamos iš nekilnojamojo turto, nurodyto 6 straipsnyje ir esančio Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos pagal 13 straipsnio nuostatas.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Sudaryta dviem egzemplioriais Liublianoje 2000 m. gegužės 23 d. lietuvių, slovėnų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai yra autentiški. Skirtingai aiškinant tekstą, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

Slovėnijos Respublikos Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
vardu

Milojka Kolar

Oskaras Jusys